

**A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság**

Pfv.III.21.491/2012/16.szám

A Kúria a dr. Márton Veronika pártfogó ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt alperes ellen nem vagyoni kártérítés megfizetése iránt a Debreceni Törvényszék előtt 5.P.21.847/2011. szám alatt megindított és másodfokon a Debreceni Ítéltábla Pf.II.20.216/2012/4. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperes által 25. és Pfv.10. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget, míg az 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati illetéket az állam viseli.

A felperes a felülvizsgálati eljárásban teljes egészében pervesztes lett.

I n d o k o l á s

A felperes az 1997. szeptember 29-én elvégzett orrsövény műtétjével és az azt követő utókezeléssel összefüggő kárai megtérítése iránt pert indított a Városi Bíróságon a Kórház alperessel szemben. A bíróság a keresetet a jogerős ítéletével elutasította.

A felperes ebben a perben a keresetében 500.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetése és a Kórház röntgenről szóló levele másolatának kiadására kérte az alperes kötelezését. Keresetét arra alapította, hogy a Városi Bíróság a 18.P.21.450/2004. számon folyamatban volt perben a 2005. november 21-i tárgyaláson nem ismertetett minden iratot, a 2007. november 14-i tárgyaláson pedig nem hangzott el előzetes figyelmeztetés a tárgyalás berekesztésére. A bíró ehelyett azt a tájékoztatást adta a felperesnek, hogy nem kötelessége előre közölni a tárgyalás berekesztését. A felperes magnófelvételt is csatolt az általa állított jogsértések

alátámasztására, szakértő kirendelését kérte, valamint azt, hogy a bíróság az 1/2009. PK vélemény alapján adjon egyediesített tájékoztatást, illetőleg az alperes elévülési kifogása kapcsán előzetes döntést.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasító ítélete indokolásában azt állapította meg, hogy a felperes igénye a Pp. 2. §-ának (3) bekezdése alapján nem bírálható el, a Ptk. 339. §-ának (1) bekezdése, 349. §-ának (1) és (3) bekezdése alapján pedig az alperes kártérítési felelőssége nem állapítható meg. Többlettényállás hiányában a fél eljárási jogainak a sérelmét eredményező bírósági intézkedés vagy mulasztás nem sérti az ember értékminőségét kifejező személyhez fűződő jogokat, mert nem a fél személyére vonatkozóan, a személyiségi jogait a Ptk. 75-83. §-ait sértő módon, hanem attól függetlenül következik be. Az eljárás keretein belül maradó eljárási szabálysértés miatt a felet eljárási jogaiban, ügyfélként és nem a személye ellen irányuló közvetlen támadás miatt éri sérelem. Az állított eljárási szabálysértések valóságuk bizonyítása esetén sem lettek volna alkalmasak az alapperben az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére, illetőleg a felperest a jogai gyakorlásától nem zárták el. A Kórház levelének kiadására alappal a felperes nem tarthatott igényt, egyébként kérelme okafogyottá is vált, mert a bíróság az ítélettel a beadványt is megküldte részére.

A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A másodfokú bíróság a felperes kereseti kérelmét pontosította azzal, hogy a felperes az általa állított eljárási jogsértéseket a tisztességes eljáráshoz való jog megsértéseként értékelte, a kártérítést pedig az alapozza meg, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog megsértése a perrel általában együtt járó pszichés megterhelést meghaladó sérelmet jelent, amely az egészséget veszélyezteteti és sérti az emberi méltóságot. A kiszolgáltatottság veszélyezteteti az egészséget, az ilyen lelki állapot tartós hatást idéz elő. A Pp. 163. §-ának (3) bekezdése alapján pedig a köztudott tényeket a bíróságnak hivatalból figyelembe kell vennie.

A másodfokú bíróság az ítéletének indokolásában megállapította, hogy a felperes tisztességes eljáráshoz és emberi méltósághoz való joga nem sérült, a kereset, a személyhez fűződő jogsértés hiányában alaptalan. A másodfokú bíróság szerint a felperes a szükséges tájékoztatást megkapta, fellebbezésében pedig alaptalanul támadta a bizonyítás mellőzését, valamint az elévülési kifogással kapcsolatos állásfoglalás hiányát. Utóbbi tekintetében az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást, amikor a jogsértés bizonyítottságának hiányában az elévülési kifogást érdemben nem vizsgálta. A másodfokú bíróság helyesnek tartotta az elsőfokú ítéletnek a perköltségre

vonatkozó rendelkezéseit is.

A felperes felülvizsgálati kérelme a keresetének helytadó döntés meghozatalára irányult. Kiemelte, hogy a Pp. 3. §-a (3) bekezdésében és az 1/2009. PK véleményben foglaltaknak megfelelően nem kapott egyediesített tájékoztatást az ügyben. A bíróság a tényállást nem tárta fel, indokolási kötelezettségének nem tett eleget, megsértve ezzel a Pp. 221. §-ának (1) bekezdésében foglaltakat. A bizonyítékok értékelése sem felelt meg a Pp. 206. §-a (1) bekezdésének. Az irat kiadása iránti kérelem nem szerepelt a per tárgyai között. A bíróság nem megfelelően értékelte a 2012. február 13-i beadványhoz csatolt felvételeket, a 2005. november 21-i tárgyaláson a Pp. 143. §-ának (1) bekezdését megsértve nem ismertetett iratokat, illetőleg a Pp. 145. §-a (2) bekezdésének megsértését nem vette figyelembe. Okszerűtlen, hogy az eljárási szabályok megszegése ne jelentené a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét, illetőleg ne adna alapot az emberi méltóság megsértésének megállapítására. A felperes utalt a Fővárosi Ítéltábla egyik döntésére, amelynek értelmében a tisztességes eljáráshoz való jog megsértése az egészséget veszélyeztet. Kifogásolta, hogy a bíróság a szakértő kirendelését mellőzte, továbbá utalt arra, hogy nem a korábbi ítéletek felülvizsgálatát kérte, hanem keresetét személyiségi jogsérelmére alapította, az általa kért irat kiadására pedig a bíróság kötelezhető. Az alperes tévesen állította, hogy a 2005. december 21-i jogsértéssel kapcsolatos igény elévült. A felperes kifogásolta, hogy az alperes az útiköltségét kellően nem bizonyította és kérte saját költségeinek megtérítését.

Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A Pp. 270. §-ának (2) bekezdése alapján a Kúria azt vizsgálta, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból jogszabálysértő-e.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felperes a keresetében nem vagyoni kárigényt terjesztett elő. E tekintetben a másodfokú bíróság a kereseti kérelem tartalmát jól rögzítette és ennek alapján, a keresetnek megfelelően helyesen vizsgálta elsődlegesen azt, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog és az emberi méltósághoz való jog sérelme megvalósult-e. A Ptk. 84. § (1) bekezdésének e) pontja szerint ugyanis a felperes nem vagyoni kárigényt az alapján terjeszthet elő, hogy a személyhez fűződő jogait az alperes megsértette. Ennek bizonyítása a Pp. 164. §-ának (1) bekezdése szerint a felperest terhelte. A pontosított kereseti kérelem figyelembevételével a másodfokú bíróság megalapozottan állapította meg, hogy a felperes a Pp. 3. §-ának (3) bekezdése és

az 1/2009. (VI.24.) PK vélemény szerint szükséges tájékoztatást megkapta. A jogerős ítélet indokolásában részletesen megindokolta, hogy a 2005. november 21-i tárgyaláson az iratismertetés állított hiányossága és a 2007. november 11-i tárgyaláson a tárgyalás berekesztésével kapcsolatos figyelmeztetés megállapítható tartalma miatt - figyelemmel a Pp. 143. §-ának (1) bekezdésére és 145. §-ának (2) bekezdésére is - a tisztességes eljárás követelménye miatt nem sérült és a felperes emberi méltóságát sérelem milyen okok miatt nem érte. Az e körben kifejtettekkel a Kúria egyetértett, miként azzal is, hogy a jogsérelem elbírálásakor az eljárás egészét kellett értékelni. Helyesen foglalt állást a bíróság a jogerős ítéletben a kiadni kért irat tekintetében is. A bíróság a jogvita elbírálása érdekében szükséges bizonyítást teljes körűen lefolytatta, a bizonyítékokat a Pp. 206. §-ának (1) bekezdése szerint okszerűen értékelte és a jogerős ítéletben a döntésének indokolását mindenre kiterjedően megadta, a Pp. 221. § (1) bekezdésének sérelme nem állapítható meg. A bíróság a keresetet nem az elévülés miatt, illetőleg nem azért utasította el, mert úgy tekintette volna, hogy a felperes a korábbi kártérítési ügyben hozott jogerős ítélet felülvizsgálatát kérte, hanem azért, mert a személyiségi jogsérelemre alapított nem vagyoni kártérítés iránti kereset jogalapja, a személyhez fűződő jog megsértésének hiányában nem volt megállapítható. A bíróságnak ez a jogerős döntése a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okok miatt nem jogszabálysértő.

A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül meghozott határozatával a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Pp. 270. §-ának (1) bekezdése szerint alkalmazott Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a felülvizsgálati eljárásban pervesztes felperest az alperes felülvizsgálati eljárási költségének a megfizetésére, míg a le nem rótt felülvizsgálati illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (1) bekezdése és a 14. §-a alapján az állam viseli.

A Pp. 87. §-ának (2) bekezdése alapján a Kúria a pártfogó ügyvédi díj összegét nem állapította meg, arról a jogi segítségnyújtó szolgálat rendelkezik.

Budapest, 2013. április 24.

Dr. Havasi Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Udvary Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Almásy Mária s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

kúriai tisztviselő
HM